

[Alfred Hansen]

på, hvilken procedure man i givet fald vil anvende efter en vedtagelse af dette forslag.

Jeg går også ud fra, at det konservative folkeparti ligesom retsforbundet ønsker, at man på ingen måde må binde u-landene til at købe danske varer, fordi Danmark nu mere eller mindre efter evne giver til u-landene. Jeg ville godt bede ordføreren om at kommentere, om det konservative folkeparti er enig i denne holdning, at vi må afstå fra at øremærke de beløb, de penge eller eventuelt de varer, vi giver til u-landene. Det er normalt penge, vi giver, og der er altså nogle her i folketinget, der mener, at hvis u-landene skal modtage danske penge, skal de også købe danske varer for dem. Det vil jeg tage kraftigt afstand fra.

Så længe vi ikke rigtig ved, om lovforslaget er relevant, er det lidt svært på nuværende tidspunkt at sige, om vi kan støtte forslaget. Jeg synes, det er et interessant udspil, der er kommet fra det konservative folkeparti, fordi det bygger på, at man ikke bare skal gøre det hele til skrot, men at man måske på en eller anden fornuftig måde kan få noget ud af de skibe.

Dyremose (KF):

Der er forskellige grader af tak i det, jeg nu vil sige.

Jeg vil sige tak til de radikale og til centrum-demokraterne, fordi de har taget så positivt imod dette lovforslag, som de har.

Jeg vil udbrede denne tak til hr. Alfred Hansen fra retsforbundet, der også går ind i en konstruktiv dialog om, hvorvidt der endnu er ansøgninger, og om de vil blive ekspederet. Den del af sagen vil jeg godt vende tilbage til senere.

Jeg kan lige sige til hr. Alfred Hansen, at hvis vi tilbyder disse kuttere til u-landene, er det selvfølgelig frivilligt for dem, om de tager imod dem eller ej. Vi kan ikke påtvinge de pågældende u-lande, at de skal have brugte kuttere, men vi kan tilbyde dem det, og vi kan tilbyde dem, at de kan få flere kuttere for det samme rådighedsbeløb i Danmark, end de ellers ville kunne få, fordi disse ombyggede kuttere er væsentligt billigere end en nybygget kutter. Det er et tilbud, men det er ikke en tvang over for u-landene.

Der er vel også grund til at takke dels ministeren selvfølgelig, dels ordføreren for soci-

aldemokratiet – nej, næppe ordføreren for socialdemokratiet – og i hvert fald ordføreren for venstre for, at man var positiv over for tanken. Jeg må formode, at når ministeren er positiv over for tanken, så er socialdemokratiet det også, hvis man taler om 1980. Der er altså grund til at glæde sig over, at ideen som sådan har et flertal bag sig i dette folketing.

Men det, at ideen har dette flertal bag sig, hjælper jo ikke på det problem, vi har med, at måske 30–40 kuttere af dem, der skal ophuges efter 1979-loven, ikke vil kunne anvendes ifølge ministerens udsagn.

Med hensyn til det formelle vil jeg gerne sige, at det var ikke umiddelbart før jul, vi afleverede vores lovforslag. Ministeren svarede mig her i folketinget den 5. december, og den 7. december indleverede vi vort forslag til bureauet. Af grunde, som ministeren formodentlig er bekendt med, nemlig arbejdspresset og tidspresset, blev det først fremsat i salen den 13. december, og så så kunne det på grund af arbejdspresset i folketinget før jul ikke nå at blive behandlet.

Jeg har selvsagt næret samme betænkelighed som ministeren med hensyn til, om dette kunne lade sig gøre. Det var mit indtryk efter konsultationer med folketingets sekretariat, som havde konsulteret fiskeriministeriet, at der skulle være 10 mill. kr. tilbage af 1979-bevillingen, og at der derudover ikke var igangsat ophugning i ret mange tilfælde. Det vil altså sige, at hvis vi vil, hvis vi har den politiske vilje, så kan vi nå det endnu.

Jeg vil derfor godt supplere spørgsmålslisten til ministeren med at spørge: kan de kuttere, der har fået bevilget ophugningsstøtte, få denne støtte udbetalt – for jeg deler hr. Svend Heiselbergs betænkeligheder, hvis der kommer forsinkelser – kan de få denne støtte udbetalt og så alligevel lade være med at ophugge kutteren, men videresælge den f. eks. til Danida eller til private interessenter, som er interesseret i at gå ind og ombygge og levere den til u-landene? Er det en mulighed, som er lovlig i henhold til den gældende lov?

Hvis svaret på dette er nej, hvis svaret er, at der er bevilget ophugning, og at kravet er ophugning, så vil jeg gerne spørge: hvad er så tidsfristen for denne ophugning? For et så tåbeligt krav må vi da kunne blive enige om at ændre i dette folketing, således at man kan undlade ophugning for de fiskerkuttere,